

19

ROMÂNIA
ÎNALȚA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA nr.1545

Dosar nr.6707/2004

Sedința publică de la 9 martie 2005

Președinte:	Magdalena Dumitru	- judecător
	Florica Robescu	- judecător
	Niculina Iorgovan	- judecător
	Magistrat asistent	- Georgeta Găinușă

S-au luat în examinare recursurile declarate de Ministerul Finanțelor Publice și Ministrul Finanțelor Publice – Mihai Nicolae Tănăsescu împotriva sentinței civile nr.613 din 30 martie 2004 a Curții de Apel București – Secția contencios administrativ.

La apelul nominal s-au prezentat Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului din România – Comitetul Helsinki București reprezentată de avocatul Mihai Dan Constantin și Ministerul Finanțelor Publice, prin consilierul juridic Oana Cornescu, lipsind Ministrul Finanțelor Publice – Mihai Nicolae Tănăsescu.

Procedura completă.

Consilierul juridic Oana Cornescu a susținut recursul și a solicitat admiterea acestuia cu referire la motivele scrise.

Avocatul Mihai Dan Constantin a pus concluzii de respingere a recursului ca nefondat și a solicitat cheltuieli de judecată.

CURTEA

Asupra recursurilor de față:

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la 14 mai 2004, Ministerul Finanțelor Publice a declarat recurs împotriva sentinței civile nr.613 din 30 martie 2004, pronunțată de Curtea de Apel București în dosarul nr.295/2004.

În motivarea recursului petenta a solicitat modificarea sentinței atacate în temeiul art.304 pct.9 Cod procedură civilă, întrucât hotărârea instanței de fond a fost dată cu aplicarea greșită a legii.

Sub acest aspect recurenta a susținut că în mod greșit s-a admis în parte acțiunea intimăte-reclamante și s-a obligat Ministerul Finanțelor în solidar cu ministrul finanțelor publice, Domnul Mihai

Tănăsescu, la plata sumei de 3.000.000 lei reprezentând daune compensatorii, precum și obligarea lui Mihai Tănăsescu la plata amenzii în cuantum de 500 lei/zi de întârziere nejustificată la executarea hotărârii pentru perioada 7 martie 2003 – 16 iunie 2003.

Recurenta a susținut că în contextul în care instituția sa nu deținea în baza de date decât informații sintetice referitoare la înlesnirile acordate la plata taxei de timbru în perioada 1992 – 2002, iar elaborarea răspunsului a presupus o activitate de cercetare a arhivelor centrale și teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, la nivelul celor 41 de județe pentru o perioadă de 12 ani, întârzierea comunicării datelor solicitate apare pe deplin justificată.

A mai susținut recurenta că la aprecierea asupra daunelor morale, instanța de fond nu a motivat soluția dată.

S-a mai menționat de recurentă că Ministerul Finanțelor Publice a executat voluntar hotărârile judecătorești pronunțate astfel încât acordarea de daune compensatorii nu se mai justifică.

Din actele cauzei Înalta Curte de Casație și Justiție constată următoarele:

Prin sentința nr.613 din 30 martie 2004, Curtea de Apel București – Secția de contencios administrativ a admis în parte cererea formulată de reclamanta Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR – CH) în contradictoriu cu Ministerul Finanțelor Publice și Mihai Tănăsescu – ministrul Finanțelor Publice.

Prin sentință s-a aplicat conducătorului instituției Tănăsescu Mihai, în baza art.16 alin.2 din Legea nr.29/1990, sancțiunea prevăzută de art.10 alin.3 respectiv amenda către stat de 500 lei/zi întârziere pentru neexecutarea hotărârii judecătorești pe perioada de la 7 martie 2003 – la 10 iunie 2003.

A fost obligat Ministerul Finanțelor Publice și Tănăsescu Mihai la plata de daune compensatorii de 3 milioane lei către reclamantă în baza art.16 alin.2 din Legea nr.29/1990.

S-a reținut prin sentința atacată că, prin acțiunea înregistrată la Curtea de Apel București - Secția Contencios Administrativ la 9 mai 2003, Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului din România – Comitetul Helsinki (APADOR-CH) a chemat în judecată Ministerul Finanțelor Publice și pe Mihai Tănăsescu, ministrul finanțelor publice, solicitând obligarea acestora în nume propriu, conform art.16 alin.2 raportat la art.10 alin.3 din Legea nr.29/1990 la plata unei amenzi de 500 lei/zi de întârziere pentru conducătorul instituției, precum și plata de daune cominatorii de 1.000.000 lei/zi pentru întârzierea în executarea sentinței civile nr.75/2002.

În motivarea cererii, intimata-reclamantă a arătat că s-a adresat pârâtei cu adresa nr.43 din 3 septembrie 2002 și în conformitate cu Legea nr.544/2001 să-i comunice informații privind numărul de cereri de taxe judiciare de timbru pentru care s-a acordat scutire, reducere, eşalonare, amânare sau alte înlesniri pe perioada 1990- 2002, precum și câte contestații împotriva modului de stabilire a taxelor judiciare de timbru a soluționat în aceeași perioadă.

S-a precizat de intimata-reclamantă că deși prin sentința civilă nr.75 din 1 noiembrie 2002 dată în dosarul nr.1098/2002 de Tribunalul București - Secția a VIII-a civilă, l-a obligat pe pârâatul-recurent Ministerul Finanțelor Publice să comunice informațiile solicitate în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, pârâta nu s-a conformat și nu a comunicat datele solicitate nici după data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii prin decizia nr.78 din 3 februarie 2003, astfel că pentru întârzierea în executare a promovat acțiunea ce a făcut obiectul dosarului nr.1382/2003.

Prin sentința nr.887 din 11 iunie 2003, Curtea de Apel București - Secția de contencios administrativ și-a declinat competența soluționării cauzei în favoarea Tribunalului București - Secția a VIII-a civilă, pe considerentul că această instanță, în contencios administrativ, a pronunțat sentința nr.75/2002 a cărei executare se solicită potrivit art.16 alin.2 rap.la art.10 alin.3 din Legea nr.29/1990.

Prin decizia nr.337 din 29 ianuarie 2004, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ a admis recursul declarat de APADOR - CII împotriva deciziei nr.887/2003 pe care a casat-o și a trimis-o spre competență soluționare aceleiași instanței (Curtea de Apel București), întrucât obiectul acțiunii privește obligarea unei autorități centrale la plata de daune pentru neexecutarea unei hotărâri definitive - art.3 pct.1 Cod procedură civilă.

Curtea de Apel București astfel investită a luat act, la termenul din 9 martie 2004 că intimata-reclamantă și-a modificat cererea inițială, în sensul că transformă daunele cominatorii de 1.000.000 lei/zi solicitate în sarcina pârâților în daune compensatorii în cuantum de 10.000.000 lei pentru perioada 7 martie 2003 - 10 iunie 2003.

Curtea de Apel București a reținut că deși prin decizia nr.76 pronunțată de Curtea de Apel București a rămas definitivă și irevocabilă la 7 februarie 2003 Ministerul Finanțelor nu s-a conformat și nu a executat hotărârea nr.75 din 1.11.2002, pronunțată de Tribunalul București - Secția a VIII-a Civilă, Conflicte de muncă și Litigii de muncă (definitivă prin decizia nr.76 din 7 februarie 2003 a Curții de Apel București), în sensul că în termen de 30 de zile de la rămânerea ei

definitivă, să comunice intimătei-reclamante informațiile publice solicitate.

Hotărârea atacată în cauză, respectiv sentința nr.613 din 30 martie 2004 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția de contencios administrativ este legală, astfel încât recursul declarat fiind neîntemeiat va fi respins, conform art.312 Cod procedură civilă.

Este de necontestat că din 3 septembrie 2002, intimata-reclamantă a solicitat informații publice în condițiile Legii nr.544/2001 recurenților-intimați.

Deși aceste informații puteau fi comunicate pe timpul judecării, cauza rămânând fără obiect, informațiile nu au fost comunicate complet nici după rămânerea definitivă și irevocabilă a sentinței nr.75 din 1.11.2001 a Tribunalului București, respectiv la data de 7 februarie 2003.

Dovadă în acest sens este adresa nr.27 din 26.05.2003 prin care intimata-reclamantă a insistat să-i fie comunicate și relațiile privind contestațiile înregistrate și modul lor de soluționare.

Așa fiind, abuzul administrativ este evident, astfel încât hotărârea atacată este legală și temeinică.

În mod corect s-a apreciat de instanță și cu privire la cuantumul amenzii aplicate ministrului de finanțe pentru neexecutarea hotărârii judecătorești în sensul comunicării informațiilor publice de către Ministerul de Finanțe, în condițiile Legii nr.544/2001.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

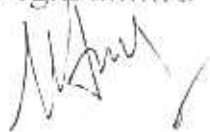
Respinge recursul declarat de Ministerul Finanțelor Publice împotriva sentinței civile nr.613 din 30 martie 2004 a Curții de Apel București – Secția contencios administrativ, precum și de Ministrul Finanțelor Publice – Mihai Nicolae Tănăsescu.

Obligă recurenții la 3 milioane lei către APADOR-CH.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 9 martie 2005.

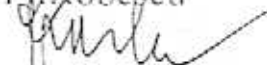
JUDECATOR,

Mg.Dumitru

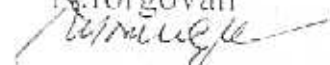
JUDECATOR,

F. Robescu

JUDECATOR,

N. Iorgovan

MAGISTRAT ASISTENT,

G. Găinușă

